

[Flemming Hansen]

Når jeg hører hr. Løvig Simonsens tale, må jeg sige, at jeg faktisk ikke tror, vi har læst den samme redegørelse. Jeg har svært ved at se det negative, som hr. Løvig Simonsen gav indtryk af hele sin tale igennem. Jeg har svært ved at se, at begreber som miljø ikke er omtalt udførligt, at kultur ikke er omtalt udførligt, og at EF's turistpolitik ikke er omtalt udførligt. Jeg forstår det ikke, men det kan jo være, at vi ikke har læst den samme redegørelse.

Efter min opfattelse er der ingen grund til at gennemgå de enkelte punkter i denne redegørelse, for vi har jo alle sammen læst den, men med hver sine briller, åbenbart. Og jeg tror også, de fleste af os i hvert fald kunne være enige om, at resultaterne er flotte og præget af et gennemgående ord: vækst. Det er nøgleordet i den turistpolitiske redegørelse. Jeg synes derfor, at Folketinget skulle benytte denne lejlighed til en debat, hvor vi – undskyld, at jeg siger det, hr. formand – for en sjælden gangs skyld viser en kreativ udfoldelse her fra Folketingets talerstol, hvor vi forsøger at komme med nye ideer, nye tanker om, hvordan den udvikling, der nu er sat i gang, kan fortsætte og skabe en endnu større succes.

Det kan godt være, at mange af de tanker, vi kan komme frem til, ikke kan lade sig gøre på grund af nødvendig stram finanspolitik, eller fordi der ikke kan skaffes flertal i Folketinget, men lad os dog prøve for en gangs skyld fra denne talerstol at være kreative. Der er jo ikke nogen dagsorden, der truer hen over hovedet på os med frygtelige flertal imod regeringen. Lad os prøve at være kreative og komme ind på nogle tanker, hvormed vi i fællesskab kan fortsætte den vækst, som er kommet så godt i gang, den turistpolitiske succes.

Ser vi på dansk turistpolitik, må hovedopgaven efter min opfattelse være at forlænge sæsonen. Som det fremgår af redegørelsen, er det ikke nok, at vi har en sæson på 6-8 uger i Danmark. Skal erhvervet bevares som et erhverv med mange meningsfulde arbejdspladser og med fortsat store investeringer, så er den største opgave af dem alle, hvordan vi forlænger sæsonen.

Men hovedopgaven passer godt ind i den udvikling, vi oplever i vort samfund, og i befolkningsudviklingen. Turisterne har længe ønsket og vil i stadig stigende grad ønske en aktiv ferie, en aktiv form for turisme. Problemerne for

charterbranchen bekræfter det, for turisterne er ikke længere interesserede i høj sol og billig spiritus. Det er jo det, der er problemet for de spanske og græske destinationer; man tilbyder dem ikke andet end disse ting, aktiviteterne mangler, og det er dem, den moderne turist vil have i dag.

Nu er muligheden der for os, der tilbyder turisterne en aktiv ferie med masser af fritidsmuligheder, masser af sportsmuligheder, masser af kulturelle arrangementer af enhver slags, som det også fremgår af redegørelsen, og alt sammen inden for rammerne af et meget godt miljø. Når dertil lægges, at en stadig større del af befolkningen hører ind under den gruppe, hvor børnene er fløjet fra reden – jeg tror, amerikanerne, der jo analyserer alle befolkningsgrupper, har et fint udtryk, de kalder dem Empty Nests: tomme reder – og hvor fritiden øges, og hvor rådighedsbeløbet bliver større, samtidig med at gruppens helbredstilstand er bedre, end den nogen sinde har været, så er det nok her, vi skal finde muligheden for at øge turistsæsonen fra disse 6-8 uger til en langt større del af året.

Det er jo interessant at se, at når vi tænker på mennesker, som var 50 år – eller 51, som jeg er – så blev de for 20-25 år siden opfattet som ældre herrer, som var holdt op med at dyrke stort set enhver form for sportslig aktivitet. I dag er det jo den gruppe af mennesker, vi oplever på de fleste sportspladser; de spiller tennis og golf, og de rider, kører på cykel, og jeg ved ikke hvad. En af de ting, vi skal forstå at udnytte, er, at den gruppe mennesker er den ny målgruppe, som ikke er bundet af børnenes skoleferie osv., og som vi skal arbejde for. Skal turistsæsonen forlænges, er en af mulighederne altså at gøre en ekstra indsats for at trække disse grupper til.

En anden mulighed er at spørge os selv: Skulle vi også kigge lidt på vores hovedstad, København? København er nødt til aktivt at gå ind i problematikken omkring turistudviklingen, og jeg kan ikke her lade være med at tænke på, hvor forkert det forekommer, at eksempelvis de fleste københavnske teatre er lukkede om sommeren, endda længere end den normale turistsæson, hvor der virkelig er mulighed for at give turisterne nogle kulturoplevelser, som redegørelsen omtaler. Når vi danskere kommer til Wien eller til London eller til New York, eller hvor vi er heldige at opholde os en gang imellem, er noget af det første, vi sørger for, at